

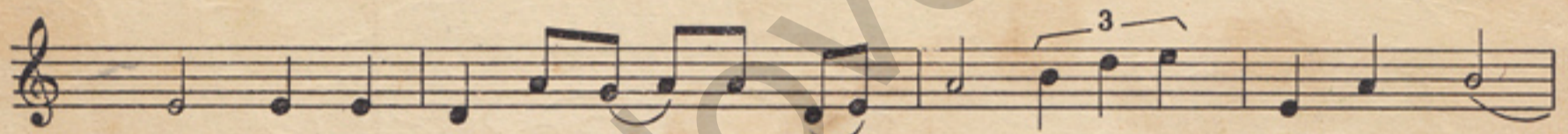
SƯƠNG TRẮNG MIỀN QUÊ NGOẠI

Dinh Thiên Vũ

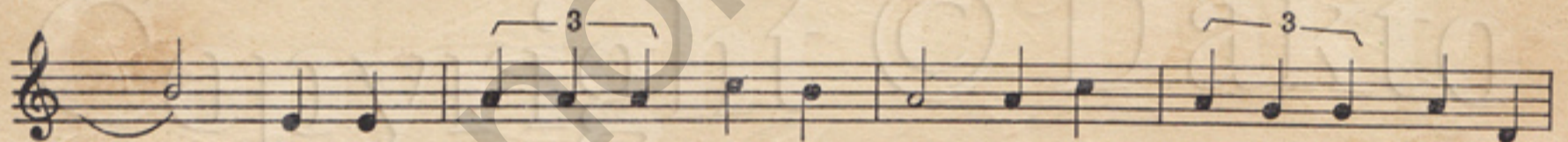
Baléro

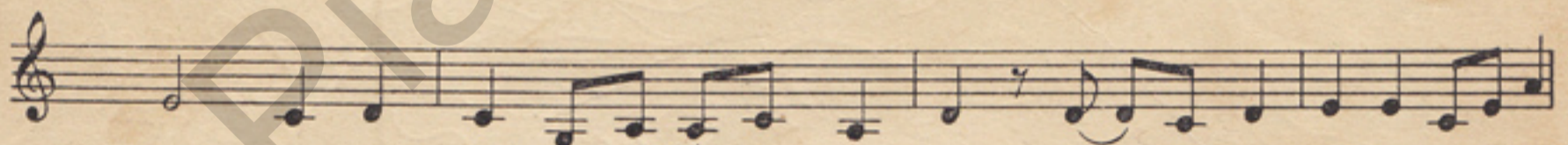
Lội bùn đơ băng lau lách xuyên đêm, Sương trắng rơi vai tôi ướt lạnh

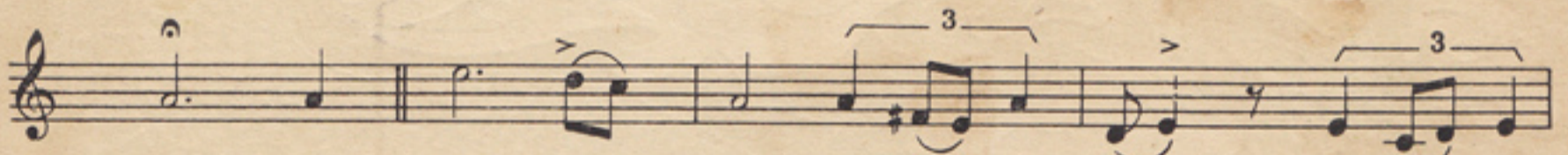
mềm. Chim muông buồn rủ nhau bay về đâu? Ngàn-ngơ lữ vọng gọi nhau.

Nào những khi ôm thép súng tê tay, dăm mắt theo bao hư - ảo thờ

dài... Nơi chốn xa buồn thương mẹ quãng gánh, Em còn kêu sáng ánh đèn từ sương

mai. Mẹ biết bây - giờ con ngồi hố nhỏ, gió hện mưa

thề? Một khi con về quê ngoại xưa đề mẹ nhắn lời
 thăm... Đường làng cũ năm nào (khi) con còn bé nhỏ theo mẹ đến
 trường. Giờ đây con đường xưa còn đó, tóc liễu vờn gió ru
 buồn... Bạn hành - quân nên chắc khó thăm nhau, nhưng có nhau như hơi thở vào
 đời. Tóc em còn có thơm hương cỏ may, đề anh nói chuyện ngày mai?
 Bạn - bè anh theo lớp tuổi ra đi... Dăm đứa thân nghe tin chẳng trở về! Xin có
 em nguyện-cầu cho đời anh đá mềm chân cứng đề mẹ còn tương - lai...

